

Barraca codi 8851

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Trens
Emplaçament	Al nord-est del coll de Trens, damunt del camí de Granera a Sant Llorenç Savall
Alçada:	703m

Coordenades:

Latitud:	41.71242
Longitud:	2.05882
UTM Est (X):	421703
UTM Nord (Y):	4618275

Classificació

Número de fitxa	08095-258
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Petit enderroc al lateral i envoltada de vegetació.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00800013
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dl., 20/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada al sud. La seva planta és circular i està coberta amb una falsa cúpula bastida amb el mateix tipus de pedra que la resta de la construcció. Presenta un portal d'accés rectangular, amb la llinda plana. No ha estat restaurada i presenta un petit enderroc en un dels laterals. Des de la barraca hi ha unes bones vistes de la Mola i el Montcau.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

